

man f.eks. på posthuse, i banker og andre steder opstiller elektroniske afstemningssteder.

Hvis man mener, at det er alt for kostbart, og at folk alligevel ikke vil benytte sig af det, så har vi i bemærkningerne peget på, at det kan ske hjemmefra. Og for at folk så ikke kan misbruge det ved at stemme for naboen eller ved, at sønnen eller datteren stemmer tre gange osv., så hører der altså en pinkode med. Og det er jo ikke mere besværligt med sådan en pinkode, end at de fleste dankortbrugere i dag har en pinkode. Vi tror, at det moderne menneske sagtens kan finde ud af det.

Det, det handler om for Fremskridtspartiet, er at få sat en udvikling i gang, og hvis det med pinkode, telefonlinjer osv. af teknikere siges ikke at være 100 pct. sikkert, skal vi ikke benytte os af det.

Elisabeth Arnold (RV):

Ved første øjekast kan det godt være fristende at se positivt på Fremskridtspartiets forslag om elektronisk stemmeafgivning, for hvis man læser forslaget, så kan man se, at der lægges op til nogle økonomiske besparelser og nogle lettelser. Man skal så i øvrigt foretage valghandlingerne som i dag, blot slipper man for noget papirarbejde ved optællingen og ved kontrol-tællingerne.

Men når man går nærmere ind i det, kan man jo godt se, at det, der lægges op til, er, at vi nærmer os det, som den forrige ordfører kaldte trykknappdemokratiet, hvor man i stedet for at gå hen til valglokalet går på posthuset. Næste udviklingstrin bliver vel, at man bliver derhjemme, tager telefonen og indtaster sit valg hjemme fra sofaen.

Den udvikling er vi i Det Radikale Venstre fundamentalt imod. Det kan godt være, at kommende generationer af vælgere vil sige, at vi er gammeldags og fodslebende, at vi ikke vil følge med tiden, sådan som Fremskridtspartiet gerne vil have os til, men det må så være en kommende generation af vælgere, som i dag er opvokset med edb-spil osv., der vil indføre det system. Det bliver ikke den generation, jeg tilhører.

Jeg har mange gange været ude som valgobservatør i nye demokratier og har set værdien af, at man kan tjekke og gentjekke og vurdere hvert enkelt sat kryds og hver enkelt stemmeseddels udformning. Hvilken måde er det kryds sat på? Er det den ene eller den anden kandidat, der er stemt på? Jeg mener, det er afgørende, at man fastholder den mulighed for bred kontrol

med de afgivne stemmesedler, også for at observatører fra andre partier kan stå og se, om det nu også er gået rigtigt til.

Hvis man går over til elektronisk stemmeafgivning, hvilket jeg ikke vil udelukke kan ske i en fremtid på et eller andet tidspunkt, så vil der stadig væk være skridtet, fra stemmen er afgivet på posthuset eller hjemme i sofaen, og til, at den bliver talt op et eller andet fjernt sted, som man ikke kan kontrollere. Man kan ikke vide, hvad der sker med den undervejs, og det mener jeg er et risikomoment, som er meget ødelæggende for demokratiet.

Derfor vil vi fra radikal side sige, at det ikke bliver sammen med os, at der bliver indført den her form for stemmeafgivning. Men, som ministeren også sagde, vi vil naturligvis se på det, og hvis der er kommuner, som ønsker at gennemprøve det, vil vi da ikke sætte os imod fremskridtet. Det vil man ikke slippe godt fra. Men vi vil ikke tage initiativet, og vi vil heller ikke støtte et initiativ, der kommer fra Folketinget.

Kim Behnke (FP):

Der er flere grunde til, at vi i Fremskridtspartiet synes, at det er en god idé med elektronisk stemmeafgivning. Den første er, at Fremskridtspartiet har det generelle synspunkt, at vi synes, det er vigtigt, at vi i Danmark benytter os af flere folkeafstemninger.

Når vi stiller forslag om flere folkeafstemninger, som vi bl.a. skal diskutere senere på dagen, bliver vi ofte mødt med det argument, at det enorme apparat, der skal stilles op for at afholde en folkeafstemning, er for kostbart, for besværligt og for ressourcekrævende, og at der er alt for mange mennesker involveret i at gennemføre en folkeafstemning.

Dér har vi så gjort det, at vi har kigget rundt i den store verden og har studeret noget af den litteratur, der også er udkommet på dansk om temaet, og det viser sig altså, at man i en række andre lande har gode, positive erfaringer med elektroniske afstemninger. Elektroniske afstemninger giver den fordel, at man ikke behøver det store, tunge apparat, som vi normalt benytter os af i Danmark ved valg handlinger og ved folkeafstemninger, og så kommer det, der i virkeligheden er det afgørende: at vi i Danmark begynder at komme med i denne udvikling.

For et par valg tilbage i Norge blev der i et enkelt distrikt i Oslo gennemført elektronisk afstemning. Det skete som en parallelafstemning med den manuelle, hvis man kan kalde det